

hvor meget Socialdemokraterne prøver at få deres dårlige humør til at smitte.

Jeg er ked af det, men vi er overordentlig tilfredse, og tiden tillader ikke, at jeg her remser alle de sager op, som vi faktisk har haft afgørelse på. Men det er jo heller ikke opgaven, når man er i regeringssamarbejde, at pege ud, hvad der er den enkeltes fortjeneste, og hvad der ikke er. Men jeg vil gerne give en ti-minutters til fru Pernille Blach Hansen senere.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Så kunne vi jo fortsætte. Nu ved jeg, at Det Konservative Folkeparti stadig væk har det som Jeppe på Bjerget – drømmer jeg, eller er jeg vågen? Er jeg blevet en stor mand? Det synes Det Konservative Folkeparti selv, og jeg siger det selvfølgelig kun af omsorg for et parti, som vi sætter stor pris på, og som vi gerne så fik lidt mere indflydelse i regeringen.

Derfor vil jeg gerne bede om nogle konkrete eksempler. Kan jeg bede om nogle konkrete eksempler på mærkesager, Det Konservative Folkeparti har fået gennemført, som ikke allerede står i Venstres program? Det synes jeg også kunne være oplysende for de mennesker, der har stemt på Det Konservative Folkeparti. Man kunne jo nævne sager som Menneskerettighedscentret. Men det er måske ikke en konservativ mærkesag, om end den er blevet noget forkludret undervejs?

Så nu har den konservative ordfører 1 minut, og hvis hun vil være så venlig at bruge dette minut til at opremse konkrete konservative mærkesager, der er blevet gennemført i denne regerings tid, som Venstre ikke allerede havde fundet på, så synes jeg, det ville være meget velanbragt.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu håber jeg, statsministeren og Venstres partiformand vil have mig undskyldt, men jeg føler, at jeg er nødt til at besvare fru Pernille Blach Hansen og kort redegøre for, at jeg er overbevist om, at skatteteamet ikke, end ikke skattestoppet havde været en del af regeringens aktive politik i dag, hvis ikke Det Konservative Folkeparti havde sat skat på dagsordenen for halvandet år siden, punkt 1.

Punkt 2: På sygehusområdet er det Det Konservative Folkepartis model, der går tydeligt igennem i regeringsgrundlaget og er blevet re-

geringens samlede og fælles politik. Det vil man kunne konstatere ved at se vores oplæg tilbage fra midten af 1990'erne.

Jeg kan ikke nå at komme ind på alle de initiativer på bl.a. det sociale område, som er født og opvokset i det konservative landskab, og som vi så deler med Venstre.

På samme måder har mange ideer været at hente hos Venstre, som vi også synes godt om. Det er det gode ved det her regeringssamarbejde. Vi analyserer faktisk en række af danske problemstillinger ens, og overordnet og langsigtet er vi enige om, hvor vi skal hen, og derfor finder vi også resultater i fællesskab.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg kan forstå på fru Pia Christmas-Møller, at det er en dynamitregering, der er kommet, og jeg må konstatere, at hele miljøområdet er blevet sprængt væk. Vi har fået en minister for afvikling af miljø, og budgettet på det område er blevet skåret ned fra 4,6 mia. kr. om året til 1,7 mia. kr. Det er virkelig en dynamitregering på miljøområdet.

Jeg synes hele tiden, at vi hører nogle misvisende tal, for vi hører, at der er sket nedskæringer på ulandsbistand og råd og nævn på i alt 2 mia. kr., og der er sket nedskæringer på miljøområdet på mindst 4,2 mia. kr. Samtidig får vi at vide, at de penge skal gå til velfærd, men det er kun 2,4 mia. kr., der er sat af til velfærd.

Det er yderst misvisende. Hvorfor skal miljøet lide på grund af den dobbeltbesparelse i det her velfærdsbluff, som regeringen står i spidsen for?

Det er et stort problem, at den lokale miljøpolitik er blevet ødelagt så meget, og jeg vil godt spørge fru Pia Christmas-Møller, om regeringen kan leve op til de Rioforpligtelser, hr. Per Stig Møller som miljøminister i 1992 skrev under på angående Agenda 21-arbejde og det lokale miljøengagement, for det er typisk det, der er blevet skåret ned på i regeringens besparelser.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Regeringens miljøpolitik sigter primært på internationale løsninger, for forurening kender ikke grænser. Derfor er det først og fremmest i EU, men også gerne på globalt plan, at vi skal indgå gensidige, forpligtende aftaler.